

Sygn. akt IV CSK 93/07

POSTANOWIENIE

Dnia 9 maja 2007 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Mirosława Wysocka

w sprawie z wniosku K.N.
przy uczestnictwie M.N., T.M., [...]
o rozgraniczenie,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 9 maja 2007 r.,
na skutek skargi kasacyjnej uczestniczki postępowania T.M.
od postanowienia Sądu Okręgowego w S.
z dnia 28 grudnia 2006 r., sygn. akt [...],

odrzuca skargę kasacyjną

Uzasadnienie

Uczestniczka postępowania T.M., wnosząc od postanowienia Sądu Okręgowego w S. z dnia 28 grudnia 2006 r. skargę kasacyjną, domagała się przyjęcia jej do rozpoznania na podstawie art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c., wskazując, że jest ona - jej zdaniem - oczywiście uzasadniona.

Badając dopuszczalność tej skargi kasacyjnej, Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Jak wynika z art. 398⁴ § 1 pkt 3 k.p.c. oraz art. 398⁶ § 2 k.p.c., jednym z zasadniczych i niezbędnych elementów skargi kasacyjnej jest wniosek o przyjęcie jej do rozpoznania oraz jego uzasadnienie. Uzasadnienie tego wniosku powinno nawiązywać do okoliczności opisanych w art. 398⁹ § 1 pkt 1-4 k.p.c., gdyż jedynie wtedy, gdy okoliczności te w danej sprawie występują, Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania (por. m. in. postanowienie SN z dnia 20 października 2005 r., II CZ 89/05, OSNC 2006, nr 7-8, poz. 135). Wydanie takiego rozstrzygnięcia nie może nastąpić bez podjęcia przez skarżącego próby wykazania, że okoliczności te w rzeczywistości zachodzą, gdyż nie jest rolą Sądu Najwyższego samodzielne doszukiwanie się ich w zastępstwie skarżącego. Ograniczenie się do wskazania jednej z przesłanek, które zostały określone w art. 398⁹ § 1 pkt 1-4 k.p.c. nie jest równoznaczne ze spełnieniem obowiązku uzasadnienia wniosku o przyjęcie skargi do rozpoznania. Uzasadnienie takie powinno bowiem także obejmować przedstawienie argumentacji prawnej zmierzającej do wykazania, że powołana przesłanka istotnie w sprawie zachodzi. W tym zakresie niewystarczające jest odwołanie się do uzasadnienia podstaw skargi kasacyjnej, gdyż, jak to już zostało wielokrotnie powiedziane w orzecznictwie, wymaganie uzasadnienia wniosku o przyjęcie skargi do rozpoznania oraz uzasadnienia jej podstaw nie mogą być ze sobą utożsamiane. Każde z tych wymagań powinno być spełnione samodzielnie i niezależnie (por. zachowujące nadal aktualność postanowienie SN z dnia 3 grudnia 2003 r., I CK 421/03, Prok. i Pr. 2004, nr 2, poz. 38).

W sprawie niniejszej uczestniczka wniosła o przyjęcie skargi do rozpoznania z powodu jej oczywistej zasadności (art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c.), wskazując, że okoliczność ta zostanie wykazana w uzasadnieniu skargi. Uzasadnienie to odnosi się jednak tylko do podstaw skargi. Skarżąca, mimo spoczywającego na niej obowiązku, nie przedstawiła więc w formie odrębnego, jurydycznego wywodu argumentacji, która przemawiałaby na rzecz wyrażonego przez nią stanowiska o oczywistej zasadności wniesionego środka odwoławczego. Prowadzi to do konkluzji, że skarga kasacyjna uczestniczki nie zawiera odpowiadającego ustawowym wymaganiom uzasadnienia wniosku o przyjęcie skargi do rozpoznania. W konsekwencji środek ten, biorąc pod uwagę treść art. 398⁶ § 2 k.p.c., należy uznać za dotknięty nieusuwalnym brakiem i z tego względu odrzucić (por. postanowienie SN z dnia 14 lipca 2005 r., III CZ 61/05, OSNC 2006, nr 4, poz. 75).

Wobec powyższego Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji, na podstawie art. 398⁶ § 3 k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c.